

любленная ми майко, не плачете неутѣшно, но умѣрете своя-та жалба. А зацо; едно убо, зацо се похулява сосъ това премудро-то за насъ божіе устроєніе: друго же, зацо покойный-о нашъ благодѣтель се освободи отъ тоя окаяненъ животъ, и отиде въ онай блаженный-а, кого-то надѣятсе сички-те добродѣтели да воспріемать отъ Бога споредъ неложны-те неговы обѣщанія: А трето и най послѣдно, зацо превосходна-та болєзнь сердечна ще вы фърли на одръ, и тога кой ще е таквая добра питателница на недораслы-те ин братія; За нихна-та проче обичь упазете єдинъ животъ, отъ кого-то зависи нихный-о животъ и сичко-то имъ будущее благополучіе: Азь же останувамъ благонадеждень

вашъ

Доброжелательнѣйшій сынъ

Спиридонъ П. Радосавл,

Словослагатель.

Єдинъ пріятель сожалѣва другому за смерть-та на майка му.

**ПРЕВОЗЛЮБЛѢННѢЙШІЙ ПРІЯТЕЛЮ !**

Сосъ трепетна рука отворихъ суцо-то до мене ваше писмо, сосъ чернъ печать видевши го, коє-то ми възвѣсти смерть-та на ваша-та майка и преголема-та за нея ваша скорбь. Имате правда, превозлюбленный мой, да плачете за разлученіе-то ваше отъ єдна таквая майка. Плачете проче, и азь плачемъ сосъ васъ. Она е достойна за слезы, зацо